

ZALECENIA LOGOPEDYCZNE DLA RODZICÓW DZIECI JĄKAJĄCYCH SIĘ

Opracowanie: neurologopeda A.Formela-Biedunkiewicz

1. Słuchaj uważnie i reaguj na to co dziecko mówi, jakie informacje chce przekazać, a nie w jaki sposób to robi. Reaguj tak samo w każdej sytuacji (kiedy się jąka i kiedy mówi płynnie). Nie polecaj dziecku aby powtórzyło, mówiło wolniej, wzięło głębszy oddech. Takie komunikaty dawane dziecku utwierdzą je w przekonaniu, że ważniejsze od przekazanych treści jest mówienie płynne.
2. Pozwól dziecku zakończyć wypowiedź bez przerywania.
3. Cierpliwie słuchaj (rób to zawsze, a nie tylko wówczas, gdy się jąka).
4. Utrzymuj kontakt wzrokowy, gdy mówi, a gdy jesteś zajęty, powiedz dziecku, że mimo tego go słuchasz.
5. Staraj się nie mówić za dziecko i nie odpowiadać za nie na pytania.
6. Unikaj uzupełniania, kończenia wypowiedzi za dziecko.
7. Pozwól dziecku mówić zawsze w swoim imieniu, nie przez innych.
8. Daj odczuć dziecku, że je kochasz, lubisz spędzać z nim czas. Powiedz dziecku, że je kochasz. Zaspokojenie potrzeby miłości i bezpieczeństwa wzmocni wiarę dziecka we własne możliwości.
9. Chwal dziecko za to, co zrobiło dobrze. Na ogół rodzic zauważa to, co dziecko zrobiło źle.
10. Nie wsłuchuj się uważnie w mowę dziecka, gdy ono się jąka. Nie reaguj w taki sposób, jakby ciebie raziło jąkanie. Dziecko obserwuje mimikę osoby, do której się zwraca. Mając przed sobą zatroskaną, zniecierpliwioną twarz oraz słysząc upomnienia i rady utwierdza się w przekonaniu, że jąkanie jest czymś złym, a osoba nim dotknięta nie znajduje akceptacji w otoczeniu.
11. Zadawaj mniej pytań i tylko jedno w danym momencie.
12. Nie poprawiaj wymowy dziecka, nie udzielaj rad w postaci: „ Mów wolniej, nie jąkaj się” – zwolnij własną wypowiedź daj, mu prawidłowy wzorzec mowy.
13. Zwróć uwagę, w jakich okolicznościach dziecko się jąka się najczęściej. Co robi, jak się zachowuje gdy ma trudności z mówieniem. Lepiej wówczas zrozumiecie problemy własnego dziecka.
14. Obserwuj uważnie swoje dziecko, staraj się zapamiętać sytuacje, w których dziecko mówi płynnie. Wykorzystaj je do rozwijania mowy dziecka.
15. Rozwijaj zainteresowania dziecka.
16. Zachęcaj do częstego śpiewu, recytowania, gdyż wtedy jąkanie nie występuje.
17. Nie poprawiaj, nie krytykuj i nie zmieniaj stylu wypowiedzi dziecka. Nie mów – nie jąkaj się, gdyby mogło nie jąkałoby się.
18. Jeśli dziecko boi się czytać na głos w klasie, przeciwicz głośne czytanie w domu. Pozwoli mu to zapoznać się z wszystkimi trudnymi słowami.
19. Jeśli dziecko np. boi się robienia zakupów w sklepie – nie wysyłaj go tam z kartką. Idź razem z nim, w obecności rodzica będzie czuło się pewniej.

Bibliografia:

- A. Bochniarz: Uwolnij się od jąkania, „Demostenes” Żory 2000.
M. Chęciek: Jąkanie, „Diagnoza i terapia zaburzeń mowy” ,UMCS 1993.
M. Chęciek: „Jąkanie,diagnoza-terapia-program” , Impuls 2012
S. Grabias red.: Mowa. Teoria – praktyka. Zaburzenia mowy, UMCS 2001.
W . Kostecka: Dziecko i jąkanie, PTL 2000.
A. Szerszeńska : „Jąkanie to nie wyrok. Poradnik dla rodziców dzieci jąkających się” , Impuls 2013
Z. Tarkowski: Jąkanie wczesnodziecięce, WSiP 1992.